

PASAULINĖS INTELEKTINĖS NUOSAVYBĖS ORGANIZACIJOS AUTORIŲ TEISIŲ SUTARTIS

Ženeva, 1996 m.

PREAMBULĖ

Susitariančiosios Šalys,
siekdamos plėtoti ir išlaikyti kuo veiksmingesnę ir vienodesnę literatūros ir meno kūrinių autorių teisių apsaugą,
pripažindamos būtinybę įvesti naujas tarptautines taisykles ir patikslinti kai kurių egzistuojančių taisyklių aiškinimą, siekiant tinkamai išspręsti ekonominės, socialinės, kultūros ir technikos pažangos keliamus klausimus,
pripažindamos didelę ryšių ir informacijos technologijų plėtros bei jų sąveikos įtaką literatūros ir meno kūrinių kūrimui bei naudojimui,
pabrėždamos išskirtinę autorių teisių apsaugos svarbą, skatinant literatūros ir meno kūrybą,
pripažindamos būtinybę palaikyti pusiausvyrą tarp autorių teisių bei plačiosios visuomenės interesų, ypač švietimo, tyrimų ir informacijos prieinamumo srityse, kaip nurodo Berno konvencija,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Ryšys su Berno konvencija

1. Pagal Berno konvencijos dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos 20 straipsnį ši Sutartis yra konkretus susitarimas, taikomas Susitariančiosioms Šalims, kurios yra minėtos konvencijos įkurtos Sąjungos šalys. Ši Sutartis nėra susijusi su jokiais kitomis, išskyrus Berno konvenciją, sutartimis ir nepažeidžia jokių iš jų kylančių teisių ir įsipareigojimų.

2. Nė viena šios Sutarties nuostata nenukrypsta nuo galiojančių įsipareigojimų, kuriuos pagal Berno konvenciją dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos prisiėmė Susitariančiosios Šalys.

3. Toliau šioje Sutartyje „Berno konvencija“ – tai Berno konvencijos dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos 1971 m. liepos 24 d. Paryžiaus aktas.

4. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja laikytis Berno konvencijos¹ 1-21 straipsnių ir jos Priedo reikalavimų.

2 straipsnis

Autorių teisių apsaugos taikymo sritis

Autorių teisių apsauga taikoma išraiškai, o ne idėjoms, procedūroms, veiklos metodams ar matematinėms koncepcijoms.

3 straipsnis

Berno konvencijos 2–6 straipsnių taikymas

Šioje Sutartyje numatyta apsaugai² Susitariančiosios Šalys *mutatis mutandis* taiko Berno konvencijos 2-6 straipsnių nuostatas.

4 straipsnis

Kompiuterio programos

Kaip apibrėžta Berno konvencijos 2 straipsnyje, kompiuterio programos yra saugomos kaip literatūros kūriniai. Tokia apsauga taikoma kompiuterio programoms, išreikštomis bet koku būdu ar forma.³

¹ **Suderintas 1 straipsnio 4 dalies paaiškinimas:** Berno konvencijos 9 straipsnyje apibrėžta atgaminimo teisė ir pagal tą straipsnį leidžiamos išimties pilnai taikomos skaitmeninei aplinkai, ypač kūrinių skaitmenine forma naudojimui. Saugomo kūrinio skaitmenine forma laikymas elektroninėse laikmenose yra suprantamas kaip atgaminimas pagal Berno konvencijos 9 straipsnį.

² **Suderintas 3 straipsnio paaiškinimas:** Taikant šios Sutarties 3 straipsnį, Berno konvencijos 2-6 straipsniuose vartojama frazė „Sąjungos šalis“ turi būti suprantama kaip nuoroda į šios Sutarties Susitariančiąją Šalį, taikant minėtus Berno konvencijos straipsnius šia Sutartimi numatyta apsaugai. Taip pat minėtuose Berno konvencijos straipsniuose vartojama frazė „Sąjungai nepriklausanti šalis“ tokiais pačiomis sąlygomis turi būti suprantama kaip nuoroda į bet kurią šalį, kuri nėra šios Sutarties Susitariančioji Šalis, ir kad Berno konvencijos 2 straipsnio 8 dalyje, 2 bis straipsnio 2 dalyje, 3, 4 ir 5 straipsniuose vartojama frazė „ši Konvencija“ turi būti suprantama kaip nuoroda į Berno konvenciją ir šią Sutartį. Pagaliau Berno konvencijos 3-6 straipsniuose daroma nuoroda į „vienos iš Sąjungos šalių nacionalinį subjektą“, šiai Sutartčiai taikant minėtus straipsnius, tarpvyriausybines organizacijas, esančios šios Sutarties Susitariančiąja Šalimi, atžvilgiu turi būti suprantama kaip nuoroda į vienos iš šalių, esančių minėtos organizacijos nare, pilietį.

³ **Suderintas 4 straipsnio paaiškinimas:** Pagal šios Sutarties 4 straipsnį, interpretuojamą kartu su 2 straipsniu, kompiuterio programų apsaugos apimtis atitinka Berno konvencijos 2 straipsnį ir yra lygiavertė atitinkamoms Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, nuostatoms.

5 straipsnis Duomenų rinkiniai (duomenų bazės)

Bet kokia forma išreikšti duomenų ar kitokios medžiagos rinkiniai, kurie dėl turinio parinkimo ar išdėstymo laikomi intelektualinės kūrybos rezultatu, yra saugomi. Tokia apsauga netaikoma patiems duomenims ar medžiagai ir nepažeidžia jokių autorių teisių į duomenis ar medžiagą, iš kurių sudarytas rinkinys.⁴

6 straipsnis Platinimo teisė

1. Literatūros ir meno kūrinių autoriai turi išimtinę teisę suteikti leidimą padaryti jų kūrinių originalus ar jų kopijas viešai prieinamus, juos pardudant ar kitaip perduodant nuosavybėn.

2. Nė viena šios Sutarties nuostata neapriboja Susitariančiųjų Šalių laisvės prireikus nustatyti tokias sąlygas, kuriomis būtų taikomas šio straipsnio 1 dalyje numatytos teisės išsėmimas pirmą kartą pardavus ar kitaip perdavus nuosavybėn kūrinių originalą ar jo kopijas autoriui leidus.⁵

7 straipsnis Nuomos teisė

1. i) kompiuterio programų autoriai;
ii) kinematografijos kūrinių autoriai; ir
iii) į fonogramas įrašytų kūrinių autoriai, kaip numatyta Susitariančiųjų Šalių nacionaliniuose įstatymuose,

turi išimtinę teisę leisti komerciniais pagrindais viešai nuomoti kūrinių originalus ar jų kopijas.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma

i) kompiuterio programoms, kai pati programa nėra pagrindinis nuomos objektas; ir
ii) kinematografijos kūriniams, nebent dėl tokios nuomos komerciniais pagrindais imta masiškai kopijuoti tokius kūrinius, padarant materialinės žalos išimtinę teisei į atgaminimą.

3. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies nuostatų, Susitariančioji Šalis, kurioje 1994 m. balandžio 15 d. galiojo ir kurioje tebegalioja tokia sistema, pagal kurią autoriams už jų kūrinių, įrašytų į fonogramas, kopijų nuomą mokamas teisingas atlyginimas, gali ir toliau taikyti šią sistemą, jei fonogramose įrašytų kūrinių nuoma komerciniais pagrindais nedaro materialinės žalos išimtinę autorių teisei į atgaminimą.⁶⁷

8 straipsnis Teisė viešai paskelbti

Nepažeidžiant Berno konvencijos 11 straipsnio 1 dalies ii) punkto, 11 *bis* straipsnio 1 dalies i ir ii punktu, 11 *ter* straipsnio 1 dalies ii punkto, 14 straipsnio 1 dalies ii punkto ir 14 *bis* straipsnio 1 dalies nuostatų, literatūros ir meno kūrinių autoriai turi išimtinę teisę leisti bet koku būdu viešai paskelbti savo kūrinius, paskelbiant juos laidais ar bevielio ryšio priemonėmis, įskaitant tų kūrinių padarymą viešai prieinamų tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.⁸

9 straipsnis Fotografijos kūrinių apsaugos terminas

⁴ **Suderintas 5 straipsnio paaiškinimas:** Pagal šios Sutarties 5 straipsnį, interpretuojamą kartu su 2 straipsniu, duomenų rinkinių (duomenų bazių) apsaugos apimtis atitinka Berno konvencijos 2 straipsnį ir yra lygiavertė atitinkamoms Sutarties dėl intelektualinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, nuostatomis.

⁵ **Suderinti 6 ir 7 straipsnių paaiškinimai:** Šiuose straipsniuose minimos sąvokos „kopijos“ bei „originalai ir kopijos“, pagal minėtus straipsnius jiems taikant platinimo teisę ir nuomos teisę, išimtinai žymi užfiksuotas kopijas, kurias galima išleisti į apyvartą kaip materialius objektus.

⁶ **Suderinti 6 ir 7 straipsnių paaiškinimai:** Šiuose straipsniuose minimos sąvokos „kopijos“ bei „originalai ir kopijos“, pagal minėtus straipsnius jiems taikant platinimo teisę ir nuomos teisę, išimtinai žymi užfiksuotas kopijas, kurias galima išleisti į apyvartą kaip materialius objektus.

⁷ **Suderintas 7 straipsnio paaiškinimas:** 7 straipsnio 1 dalyje numatyta prievolė yra suprantama kaip neįpareigojanti Susitariančiąją Šalį suteikti išimtinę nuomos komerciniais pagrindais teisę autoriams, kuriems pagal tos Susitariančiosios Šalies įstatymus nėra suteiktos teisės fonogramų atžvilgiu. Ši prievolė yra suprantama kaip atitinkanti Sutarties dėl intelektualinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, 14 straipsnio 4 dalies nuostatas.

⁸ **Suderinti 8 straipsnio paaiškinimai:** Vien tik suteikimas fizinių priemonių, kurios leidžia kūriniui būti viešai prieinamam ir viešai paskelbiamam, negali būti suvokiamas kaip kūrinių paskelbimas pagal šią Sutartį arba Berno konvenciją. Be to, niekas 8 straipsnyje netrukdo Susitariančiąjai Šaliai taikyti 11 bis straipsnio 2 dalies nuostatų.

Fotografijos kūriniams Susitariančiosios Šalys netaiko Berno konvencijos 7 straipsnio 4 dalies nuostatų.

10 straipsnis **Apribojimai ir išimtys**

1. Šia Sutartimi suteikiamoms literatūros ir meno kūrinių autorių teisėms tam tikrais ypatingais atvejais, kurie neprieštarauja įprastiniam kūrinio naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų autoriaus interesų, Susitariančiosios Šalys savo nacionaliniuose įstatymuose gali numatyti taikyti apribojimus ir išimtis.

2. Taikydamos Berno konvenciją, bet kokius joje numatytų teisių apribojimus ir išimtis Susitariančiosios Šalys nustato tik tam tikrais ypatingais atvejais, kurie neprieštarauja įprastiniam kūrinio naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų autoriaus interesų.⁹

11 straipsnis **Įsipareigojimai, susiję su techninėmis apsaugos priemonėmis**

Susitariančiosios Šalys numato tinkamą teisinę apsaugą ir veiksmingas teisines priemones, neleidžiančias pašalinti ar išvengti techninių apsaugos priemonių, kurias pagal šią Sutartį ar Berno konvenciją autoriai naudoja savo teisėms įgyvendinti ir kurios apriboja neteisėtus veiksmus, t. y. kūrinių naudojimą be autorių leidimo arba pažeidžiant įstatymą.

12 straipsnis **Įsipareigojimai, susiję su informacija apie teisių valdymą**

1. Susitariančiosios Šalys numato tinkamas ir veiksmingas teisines priemones prieš kiekvieną asmenį, kuris sąmoningai atliko kurį nors iš toliau nurodytų veiksmų žinodamas arba, kalbant apie civilines priemones, turėdamas pagrindo žinoti, kad jo veiksmai sukels, leis padaryti, palengvins ar nulsėps kokios nors šioje Sutartyje ar Berno konvencijoje numatytos teisės pažeidimą:

i) neturėdamas tam leidimo panaikina ar pakeičia kokią nors elektroninę informaciją apie teisių valdymą;

ii) be leidimo platina, platinimo tikslais importuoja, transliuoja ar viešai skelbia kūrinius ar jų kopijas žinodamas, kad elektroninė informacija apie teisių valdymą be leidimo buvo panaikinta ar pakeista.

2. Šiame straipsnyje „informacija apie teisių valdymą“ – tai informacija, identifikuojanti kūrinį, kūrinio autorių ar kitą bet kokios teisės į kūrinį turėtoją, taip pat informacija apie kūrinio naudojimo sąlygas, įskaitant bet kokius skaičius ar kodus, suteikiančius tokią informaciją, kuri pažymėta kūrinio kopijose arba pateikiama kūrinio viešo paskelbimo metu.¹⁰

13 straipsnis **Sutarties taikymas laiko atžvilgiu**

Susitariančiosios Šalys taiko Berno konvencijos 18 straipsnio nuostatas visai apsaugai, numatytai šioje Sutartyje.

14 straipsnis **Teisių įgyvendinimo nuostatos**

1. Šios Sutarties taikymui užtikrinti Susitariančiosios Šalys įsipareigoja priimti būtinas priemones, atitinkančias jų teisines sistemas.

2. Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad pagal jų įstatymus būtų prieinamos teisių įgyvendinimo procedūros, kurios leistų imtis efektyvių veiksmų prieš bet kokį šioje Sutartyje numatytą teisių pažeidimą, įskaitant skubias pažeidimų prevencijos teisės gynimo priemones ir teisės gynimo priemones, kurios atgrasytų nuo tolesnių pažeidimų.

⁹ **Suderintas 10 straipsnio paaiškinimas:** 10 straipsnio nuostatos yra suprantamos kaip leidžiančios Susitariančiosioms Šalims savo įstatymuose, kurie neprieštarauja Berno konvencijai, toliau taikyti ir išplėsti apribojimų ir išimčių taikymą skaitmeninei aplinkai. Atitinkamai šios nuostatos turėtų būti suprantamos, kaip leidžiančios Susitariančiosioms Šalims numatyti naujas išimtis ir apribojimus, kurie būtų tinkami skaitmeninei aplinkai.

10 straipsnio 2 dalies nuostatos taip pat turi būti suprantamos kaip nei sumažinančios, nei išplečiančios apribojimų ir išimčių taikymo apimtį, leidžiamą pagal Berno konvenciją.

¹⁰ **Suderintas 12 straipsnio paaiškinimas:** Nuoroda į bet kokios „teisės, kuriai taikoma ši Sutartis arba Berno konvencija, pažeidimą“ yra suprantama kaip apimanti ir išimtinės teisės, ir teisės į atlyginimą.

Be to, Susitariančios Šalys nesirems šiuo straipsniu tam, kad sukurtų ir įgyvendintų teisių valdymo sistemas, kurios turėtų tapatų poveikį kaip formalumų, kurie nėra leidžiami pagal Berno konvenciją arba šią Sutartį, nustatymas, uždraudžiant laisvą prekių judėjimą arba apsunkinant naudojimąsi teisėmis pagal šią Sutartį.

15 straipsnis Asamblėja

1. a) Susitariančiosios Šalys turi Asamblėją.
- b) Kiekvienai Susitariančiajai Šaliai atstovauja vienas delegatas, kuris gali turėti savo pavaduotojų, patarėjų ir ekspertų.
- c) Kiekvienos delegacijos išlaidas padengia delegaciją paskyrusi Susitariančioji Šalis. Asamblėja gali prašyti Pasaulinės intelektualinės nuosavybės organizacijos (toliau vadinamos „PINO“) suteikti finansinę paramą toms Susitariančiosioms Šalims, kurios pagal Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos nusistovėjusių tvarką laikomos besivystančiomis šalimis arba yra pereinamojo laikotarpio ekonomikos šalys, – tokiu būdu palengvinamas šių šalių delegacijų dalyvavimas.
2. a) Visus klausimus dėl šios Sutarties laikymosi, plėtojimo, taikymo ir veikimo sprendžia Asamblėja.
- b) Asamblėja vykdo 17 straipsnio 2 dalimi jai paskirtą funkciją dėl tam tikrų tarpvyriausybinių organizacijų galimybės tapti šios Sutarties šalimis.
- c) Asamblėja priima sprendimą, kad būtų sušaukta bet kokia diplomatinė konferencija šiai Sutartčiai peržiūrėti, ir PINO Generaliniam direktoriui teikia būtinus nurodymus dėl tokios diplomatinės konferencijos rengimo.
3. a) Kiekviena Susitariančioji Šalis, kuri yra valstybė, turi po vieną balsą ir balsuoja tik savo vardu.
- b) Bet kuri Susitariančioji Šalis, kuri yra tarpvyriausybė organizacija, gali balsuoti vietoj savo valstybių narių ir turi tiek balsų, kiek jos valstybių narių yra prisijungusių prie šios Sutarties. Nė viena tokia tarpvyriausybė organizacija negali balsuoti, jeigu kuri nors iš jos valstybių narių pasinaudoja savo balsavimo teise, ir atvirksčiai.
4. PINO Generalinio direktoriaus šaukimu kartą per dvejus metus Asamblėja susirenka į eilinę sesiją.
5. Asamblėja nustato savo darbo tvarkos taisykles, įskaitant: neeilinių sesijų sušaukimo tvarką, kvorumo reikalavimus ir pagal šios Sutarties nuostatas įvairiems sprendimams priimti būtiną balsų daugumą.

16 straipsnis Tarptautinis biuras

Su šia Sutartimi susijusius administracinius uždavinius įgyvendina PINO Tarptautinis biuras.

17 straipsnis Tinkamumas tapti Sutarties šalimi

1. Bet kuri PINO valstybė narė gali tapti šios Sutarties šalimi.
2. Asamblėja gali nuspręsti leisti bet kuriai tarpvyriausybinei organizacijai tapti šios Sutarties šalimi, kai tokia organizacija viešai pareiškia, kad ji yra kompetentinga spręsti šioje Sutartyje numatytus klausimus ir kad ji tokiems klausimams spręsti turi savo teisės aktus, privalomus visoms valstybėms narėms, ir kad pagal vidaus procedūras ji yra tinkamai įgaliota tapti šios Sutarties šalimi.
3. Europos Bendrija, paskelbusi šio straipsnio 2 dalyje nurodytą oficialų pareiškimą Diplomatiniėje konferencijoje, kuri priėmė šią sutartį, gali tapti šios Sutarties šalimi.

18 straipsnis Teisės ir įsipareigojimai pagal Sutartį

Kiekviena Susitariančioji Šalis naudojasi visomis šios Sutarties suteikiamomis teisėmis ir prisiima visus iš jos kylančius įsipareigojimus, jeigu kurios nors konkrečios šios Sutarties nuostatos nenumato kitaip.

19 straipsnis Sutarties pasirašymas

Iki 1997 m. gruodžio 31 d. šią Sutartį gali pasirašyti bet kuri PINO valstybė narė ir Europos Bendrija.

20 straipsnis Sutarties įsigaliojimas

Ši Sutartis įsigalioja praėjus trims mėnesiams po to, kai valstybės PINO Generaliniam direktoriui deponuoja 30 ratifikavimo dokumentų ar prisijungimo aktų.

21 straipsnis Tapimo Sutarties šalimi įsigaliojimo data

Ši Sutartis tampa privaloma:

- i) 30 valstybių, nurodytų 20 straipsnyje, – nuo šios Sutarties įsigaliojimo datos;
- ii) bet kuriai kitai valstybei – praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai ji PINO Generaliniam direktoriui deponavo savo ratifikavimo instrumentą ar prisijungimo aktą;
- iii) Europos Bendrijai – praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai ji deponavo savo ratifikavimo dokumentą ar prisijungimo aktą, jei toks dokumentas ar aktas buvo deponuotas po šios Sutarties įsigaliojimo pagal 20 straipsnį, arba praėjus trims mėnesiams po šios Sutarties įsigaliojimo, jei toks dokumentas ar aktas buvo deponuotas iki šios Sutarties įsigaliojimo;
- iv) bet kuriai kitai tarptvyriausybinei organizacijai, kuriai leidžiama tapti šios Sutarties šalimi, – praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai ji deponavo savo prisijungimo aktą.

22 straipsnis Sutarties išlygos

Šiai Sutarčiai netaikomos jokios išlygos.

23 straipsnis Sutarties denonsavimas

Bet kuri Susitariančioji Šalis, pateikdama pranešimą PINO Generaliniam direktoriui, gali denonsuoti šią Sutartį. Bet koks denonsavimas įsigalioja praėjus vieneriems metams nuo tos dienos, kai Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos Generalinis direktorius gauna tokį pranešimą.

24 straipsnis Sutarties kalbos

1. Šios Sutarties originalas pasirašomas anglų, arabų, kinų, prancūzų, rusų ir ispanų kalbomis. Visi šiomis kalbomis parašyti tekstai yra autentiški.

2. Oficialų tekstą bet kuria kita šio straipsnio 1 dalyje nepaminėta kalba suinteresuotosios šalies prašymu nustato PINO Generalinis direktorius, pasitaręs su visomis suinteresuotomis šalimis. Šioje straipsnio dalyje „suinteresuota šalis“ – tai bet kuri PINO valstybė narė, su kurios oficialiaja kalba ar viena iš oficialiųjų kalbų prašymas yra susijęs, taip pat – Europos Bendrija ir bet kuri kita tarptvyriausybė organizacija, galinti tapti šios Sutarties šalimi, jei šis prašymas yra susijęs su viena iš jos oficialiųjų kalbų.

25 straipsnis Depozitaras

Šios Sutarties depozitaras yra PINO Generalinis direktorius.
